

Γκριν Γκράχαμ . Άγγλος συγγραφέας. Γεννήθηκε το 1904 στο Μπέρκχαμστεντ του Έρτφορντσαίρ. Στο έργο του ασχολείται κυρίως με την τεχνική των θρίλερ. Σ αυτά μεγαλύτερη σημασία έχει η υπόθεση και λιγότερη οι χαρακτήρες και οι ιδέες. Σε μερικά έργα του όπως "Η δύναμη και η δόξα" (1940) και "Η ουσία της υπόθεσης" (1948) το κεντρικό θέμα είναι θρησκευτικό και αυτά θεωρούνται ως τα καλύτερα έργα του. Έγραψε μυθιστορήματα και θεατρικά έργα. Γνωστότερα είναι: "Το τρένο της Ισταμπούλ" (1932), "Ένα πιστόλι για πούλημα" (1936), "Ο έμπιστος πράκτορας" (1943), "Ο άνθρωπός μας στην Αβάνα" (1958), "Το τέλος της επιχείρησης", "Ο τρίτος άνθρωπος" (1950) κ.ά. Πέθανε το 1991.

Read more: http://logotexnia-ch.blogspot.com/2011/07/blog-post_08.html#ixzz2BgV212ST

Ο Γκράχαμ Γκριν γεννήθηκε πριν από εκατό χρόνια, στις 2 Οκτωβρίου 1904. Κάθε χρόνο τέτοιες μέρες, μετά το θάνατο του συγγραφέα το 1991, γίνεται ένα φεστιβάλ προς τιμήν του στη γενέθλια πόλη του, το Μπέρκχαμστεντ. Γίνονται ομιλίες και αναμνηστικές εκδηλώσεις από φίλους και συναδέλφους, ανάμεσά τους ο Σερ Τζον Μόρτιμερ και ο Ντέιβιντ Λοτζ, ενώ σχεδόν πάντα εμφανίζεται και ο επίσημος βιογράφος του, ο Νόρμαν Σέρι.

Ο Γκριν πέρασε τα παιδικά και εφηβικά χρόνια του στο Μπέρκχαμστεντ, μια ευχάριστη, καταπράσινη μικρή πόλη στα περίχωρα του Λονδίνου, και άρχισε από νωρίς να δίνει σημάδια της ξεχωριστής προσωπικότητάς του. Στο σχολείο, όπου ο πατέρας του ήταν διευθυντής, εξεγειρόταν συνεχώς ενάντια στην εκκλησία, τον αθλητισμό και όλες τις μορφές μιλιταρισμού. Η ψυχανάλυση που έκανε στα 16 του άμβλυνη την αίσθηση αποξένωσης που τον διακατείχε, παρέμεινε ωστόσο ένας ταραξίας, ένα ζιζάνιο που απολάμβανε να κοροϊδεύει το κατεστημένο μέσα στο οποίο είχε γεννηθεί. Στο απόγειο του Ψυχρού Πολέμου, δήλωνε ότι η Σοβιετική Ένωση ήταν καλύτερο μέρος για να ζεις από τις ΗΠΑ. Εξύμνησε μαρξιστές πολιτικούς όπως ο Σαλβαδόρ Αλιέντε και ο Φιντέλ Κάστρο και είχε υποστηρίξει πρόσωπα όπως ο Κιμ Φίλμπι, ο κατάσκοπος υπέρ των Σοβιετικών που εργαζόταν στην M16.

Ωστόσο, 13 χρόνια μετά το θάνατό του, οι πολιτικές θέσεις του φαίνεται να μην έχουν τόση σημασία. Ο Γκράχαμ Γκριν προσδιορίζεται από το λογοτεχνικό έργο του και από τις ταινίες που ενέπνευσε – πιο πρόσφατα, τα φιλμ «Ο ήσυχος Αμερικανός» και το «Τέλος μιας σχέσης». Οκτώ από τα καλύτερα μυθιστορήματά του επανεκδόθηκαν στη Βρετανία αυτόν τον μήνα, με προλόγους σημαντικών σύγχρονων συγγραφέων, ανάμεσά τους ο J. M. Coetzee, ο Paul Theroux και η Jadie Smith. Ο Γκριν, που δεν εκπλησσόταν εύκολα, ίσως να σήκωνε το φρύδι του μαθαίνοντας ότι η αιχμηρή, σκανδαλιστική ιστορία του για τον Πίνκι, τον ψυχοπαθή έφηβο γκάνγκστερ στο «BrightoRock», έχει μετατραπεί σε μιούζικαλ που παίζεται τώρα στο θέατρο Almeida στο Λονδίνο.

Πάθος με τον συγγραφέα

Στο Μπέρκχαμστεντ, ο Νόρμαν Σέρι γιόρτασε την έκδοση του τρίτου και τελευταίου τόμου της ογκώδους βιογραφίας του για τον Γκράχαμ Γκριν, που την ξεκίνησε το 1976. Ο Σέρι, ρεπόρτερ των όσων διαδραματίστηκαν στη ζωή του Γκριν, είναι ένα παράξενο είδος βιογράφου. Στην αρχή του τελευταίου αυτού τόμου μιλάει για το πόσο τον παραξένεψε το τεράστιο αίσθημα απώλειας που του προκάλεσε ο θάνατος του συγγραφέα, τον Απρίλιο του 1991. Η πρώτη εικόνα του βιβλίου δεν δείχνει τον Γκριν αλλά τον βιογράφο, έφιππο, να ακολουθεί τα ίχνη του Γκριν στο Μεξικό, όπου

το 1938 ο μυθιστοριογράφος συγκέντρωσε το υλικό για την ιστορία του θαρραλέου και αμαρτωλού ιερέα στο «Η δύναμη και η δόξα».

Με μεγάλη επιμονή και υπομονή, ο Νόρμαν Σέρι επισκέπτεται τα μέρη όπου εκτυλίσσονται όλα τα μυθιστορήματα που έγραψε ο Γκριν μετά το 1955. Αυτό τον οδηγεί στην πηγή πολλών από τα καλύτερα έργα του συγγραφέα: Στο Κογκό («Μια χαμένη υπόθεση»), στην Αϊτή του Ντυβαλιέ («Οι κωμωδοί»), στην Κούβα («Ο άνθρωπός μας στην Αβάνα») και στην Παραγουάη («Ο επίτιμος πρόξενος»). Μαθαίνουμε πού και με ποιους έπινε, ποιους οίκους ανοχής επισκέφθηκε, πού κάπνισε όπιο. Η συμπεριφορά του είχε σχεδόν πάντα το σημάδι της ασωτίας. Ο Ιβλιν Γουό, φίλος του, τον αποκαλούσε ηδονοθήρα.

Το καλό και το κακό

Ωστόσο, ο Γκριν ποτέ δεν δραπέτευσε από την ιδέα του καλού και του κακού. Μάλιστα, το 1926 ασπάσθηκε το ρωμαιοκαθολικό δόγμα – «διότι πείστηκα ότι πιθανώς υπάρχει αυτό το κάτι που αποκαλούμε Θεό». Ο καθολικισμός του αποτελούσε μια επίμονη ηθική διαπάλη – όχι ακριβώς με τον τρόπο που θα ήθελε η εκκλησία. Οι ιερείς του συχνά κατατρύχονταν από αδυναμίες και ο ίδιος δεν ήταν θαυμαστής της ευσέβειας. Ας πάρουμε, π.χ., τον αφηγητή στο μυθιστόρημα «Η καρδιά του προβλήματος»: «Η αλήθεια, σκέφτηκε, ποτέ δεν είχε πραγματική αξία για οποιονδήποτε άνθρωπο. Στις ανθρώπινες σχέσεις, η καλοσύνη και τα ψέματα αξίζουν όσο χίλιες αλήθειες».

Ο Γκράχαμ Γκριν του Σέρι είναι μανιοκαταθλιπτικός. Ο ίδιος ο Γκριν είχε πει ότι η συμπεριφορά του ήταν μια διαφυγή από την αφόρητη πλήξη που τον κυνηγούσε από τα παιδικά του χρόνια. Η διαφυγή αυτή έπαιρνε διάφορες μορφές: ταξίδια, γράψιμο, έρωτες, στους οποίους περιλαμβάνονταν πολλοί «παράνομοι» δεσμοί, ανάμεσά τους η σχέση με την Κάθριν Γουόλστον.

Ο Νόρμαν Σέρι είχε άνετη πρόσβαση στην αλληλογραφία και στα χαρτιά του Γκριν – μάλιστα, η απροθυμία του να μοιραστεί αυτές τις γραπτές πηγές του κόστισε έθρες στους κύκλους των βιογράφων. Στηρίζεται στην αλληλογραφία του συγγραφέα με την Κάθριν Γουόλστον για να τονίσει επίμονα το βαθύ και ανικανοποίητο πάθος του γι' αυτήν. Οχι αδικαιολόγητα, αφού ενέπνευσε το «Τέλος μιας σχέσης», το λιγότερο αποστασιοποιημένο και πιο συναισθηματικό από τα μυθιστορήματα του Γκριν.

Ο πάγος έλιωσε

Στο «A sort of Life», την αυτοβιογραφία του που κυκλοφόρησε το 1971, ο Γκράχαμ Γκριν γράφει ότι υπάρχει πάντα ένα θραύσμα πάγου μέσα στην καρδιά του συγγραφέα. Καθώς ο Γκριν γερνούσε, φαίνεται ότι ο πάγος έλιωσε. Ο Νόρμαν Σέρι περιγράφει έναν συναισθηματικό, ισχυρογνώμονα, εριστικό ηλικιωμένο άνδρα. Πιθανόν να τον ενοχλούσε ο βιογράφος του, που ποτέ δεν τον άφηνε ήσυχο. Σελίδες ολόκληρες ερωτήσεων από τον Ν. Σέρι έμειναν αναπάντητες δίπλα στο κρεβάτι του πόνου.

Αξιζε η ζωή του Γκριν τρεις τόμους με περίπου 2.500 σελίδες; Αξιζε. Ο Ν. Σέρι έγραψε ένα εξαντλητικά τεκμηριωμένο έργο. Ωστόσο, η ίδια η ζωή αναδύεται πολύ πιο ζωηρά και συναρπαστικά μέσα από τα λόγια του ίδιου του Γκράχαμ Γκριν.

Read more: http://logotexnia-ch.blogspot.com/2011/07/blog-post_08.html#ixzz2BgVBDUaT